

12. El naixement de Moisès (Ex 2)

El temps entre Josep i Moisès: Segons la cronologia bíblica, han passat aproximadament 400 anys des que la família de Jacob es va establir a Egipte.

Al principi, els israelites vivien feliços sota la protecció de Josep. Però amb el pas dels segles,

"va pujar al tron un nou faraó que no havia conegut Josep". Aquest rei va tenir por que els hebreus fossin més nombrosos que els egipcis, així que va decidir esclavitzar-los i va donar una ordre terrible: tots els nens hebreus acabats de néixer havien de ser llançats al riu Nil.

En aquest ambient de por, una dona hebrea va tenir un fill. Durant tres mesos el va aconseguir amagar, però quan ja no va poder fer-ho més, va idear un pla desesperat i ple de fe. Va preparar una cistella de paper, la va impermeabilitzar amb betum i va posar el nadó dins, deixant-lo entre els joncs a la vora del Nil. La seva germana, Miriam, es va quedar vigilant des de lluny per veure què passava. En aquell moment, la filla del faraó va baixar al riu a banyar-se i va veure la cistella. En obrir-la, el nadó va començar a plorar i ella en va sentir compassió: "És un dels nens dels hebreus", va dir. Miriam es va acostar i li va proposar de buscar una nodrissa hebrea per criar el nen. Així va ser com, per un gir increïble de la providència, la mateixa mare de Moisès el va poder criar cobrant un sou del palau. Quan el nen va créixer, el va lliurar a la princesa, que l'adoptà com a fill i l'anomenà Moisès, que significa "Salvat de les aigües". Així, el qui estava destinat a

morir per ordre del faraó va acabar educant-se a la cort reial, coneixent tota la saviesa d'Egipte, però sense oblidar mai les seves arrels.

Punts clau segons la Bíblia

- La Providència de Déu: Déu utilitza situacions tràgiques per preparar la salvació. El riu que havia de ser una tomba es converteix en el bressol del futur alliberador.
  - La valentia de les dones: El text destaca el paper de la mare de Moisès, de la seva germana Miriam i de la filla del faraó. Totes elles desafien la crueltat per protegir la vida.
  - Moisès com a figura de Crist: Igual que Moisès va ser salvat d'un rei cruel (el faraó), Jesús va ser salvat d'Herodes, que també volia matar els nens en néixer.
  - El nom de Moisès: No és només un record del seu rescat; és una profecia de la seva missió: ell salvarà el seu poble a través de les aigües del Mar Roig.
  - La fidelitat de Déu: Els 400 anys d'esclavitud no signifiquen que Déu s'hagi oblidat del seu poble. El patiment va mantenir la identitat dels israelites i els va fer desitjar la llibertat.
-

Text bíblic

Consulta la font original aquí: **Èxode 2 (BCI)**

Activitats de Reflexió

1. Comprensió del text: Quin pla va idear la mare de Moisès per salvar-lo i quin significat té el nom que li va posar la princesa?
2. Contingut doctrinal: Com explica la fe cristiana que el riu Nil passés de ser un lloc de mort a ser un camí de vida per a Moisès?
3. Moisès, figura de Crist: Quina relació hi ha entre la infància de Moisès i la de Jesús segons el relat del rei Herodes?

4. Aplicació catequètica: La Bíblia lloa la valentia de les dones que van protegir Moisès. De quina manera pots tu avui defensar i protegir els més indefensos del teu entorn?

5. Compromís de fe: Moisès es va educar al palau, però mai va oblidar el seu poble. Com pots mantenir els teus valors cristians en un món que sovint pensa de manera diferent de la fe?

[← Torna a l'Inici](#)